

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 287. Quas sententias expediat sequi circa hanc materiam de sigillo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

cent. 3. cas. 8. Stoz n. 219. Similiter nec sub sigillorum cadit, si quis peccatum manifestet Confessario solummodo ad consilium habendum pro infamia, poena vel alio malo avertendo, *Castrop. Stoz n. 220.* Neque tum, si fiat ad illudendum Confessario, aut ad illum seducendum, *Stoz n. 229. 232.* Neque si ad simulandum se confiteri, cum tamen de nullo peccato se accuset, sed tantum petat schedam confessionis, docentque *Laym. Lugo, Stoz n. 220. & 235.* tali non posse dari testimonium confessionis, quia confessus non est.

§. 5. Si homo rudis sua peccata aliter edicat ante statuam alicujus Sancti, & aliquis adstans audiat, non tenetur sigillo, quia credibile non est, quod fecerit ex intentione sacramentalis absolutionis, sed tantum fecerit ex desiderio remissionis obtinendae vel ad testandum magnum dolorem suum, *Gob. n. 824.* 1943.

§. 6. Si quis cum animo saltem se accusandi manifestarit peccata Sacerdoti & petat schedam confessionis, *Henriq. Bonac. Lugo, Dicast Gorm. p. 2. nu. 386.* & alii putant confessarium posse negare, sed probabilius est cum *Con. Laym. Aversa l. 2. Illf. n. 258. Stoz n. 235.* teneri dare, si soleat dare aliis eam petentibus, quia negare in talibus circumstantiis esset indirecte dicere, quod non sit rite confessus vel absolutus. An confessio facta non Sacerdoti inducat obligationem sigilli, dicitur n. 1950. 1952. 1954. 1944.

Q. 287. Quas sententias expediat sequi circa hanc materiam de sigillo. R. Si plures sententiae sint probabiles, in praxi, expedit sequi illas, quae favent sigillo, *Dian. in proemio ad p. 5. t. 11. Gob. tr. 7. n. 853. Stoz l. 2. n. 205.* Ratio est 1. quia Autho- 1945.

Autho-

Authores, qui dicunt hoc vel illud non cadere sub figillum, fatentur obligationem secreti naturalis vel fidelitatis, ergo ut quis tanto magis peccato quovis removeatur, melius erit tenere in praxi, quod etiam sub figillum cadat. 2. Qui sequitur sententias non faventes figillo, communiter committit scandalum saltem apud rudiores putantes figillum frangi. 3. Quando jura videntur esse fere paria, potius favendum est causæ piæ quàm non piæ, sententia autem pro figillo est causa piæ, cum stet pro reverentia tanto majori Sacramenti. 4. Quando duæ sententiæ sunt probabiles, non debeo sequi illam, quæ erit in damnum tertii, nisi hic præmoneatur & consentiat, v. g. quando probabile est equum esse & non esse meum, non debeo illum vendere Titio nisi præmonito & consentienti, atqui aliquid esse vel non esse contra figillum hoc plurimum interest pœnitentis, ergo quando utrumque est probabile, non debeo sine illius licentia sequi negativam, quæ ipsi merito poterit esse gravis vel damnosa. 5. In re etiam positivè dubia potius judicandum est in favorem pœnitentis & confessionis, neque potest prævalere possessio libertatis, quam diceretur habere Confessarius ad loquendum, nam hic obstat periculum scandali, vel saltem, quod confessio reddatur odiosa, ergo hic vincitur possessio, cum non sint omnia æqualia. Hinc

1946. *Infertur* 1. Si quis dubitet, an audiverit aliquid in- an extra confessionem, revelare non potest, tum quia periculum certum reddendi confessionem odiosam prævalet ex Christi institutione contra libertatem loquendi, tum etiam

etiam quia cūm præceptum sigilli nunquam
desinat obligare nec unquam dispensetur, in
dubio de tali præcepto sequendum est tutius,
Regin. Bonac. Schild. t. 6. c. 5. §. 3. contra Bardi,
cujus opinio, inquit *Gob. n. 848.* habet plūs spe-
culativæ quàm practicæ probabilitatis. 2. Ne-
mo potest uti scientiâ confessionis, si tantum
sit probabile & non moraliter certum, quod ex
tali usu nulla revelatio nec ullum gravamen
pœnitentis orietur, quia sequendo oppositum
confessio hominibus fieret odiosa.

Q. 288. Quid addendum sit circa illa, quæ di-
cuntur materia sigilli seu cadere sub sigillum. *R. seqq.* 1947.
§. 1. Sub sigillum cadunt, quæ aliquo modo
sunt materia vel objectum peccati in confes-
sione manifestati, uti votum castitatis, contra
quod conjux confitetur se petivisse debitum,
Lugo d. 23. n. 52. Stoz n. 232. 233. Item si pœni-
tens confiteatur se maledixisse Cajō propter
ejus morositatem, se gavisum esse de infamia,
quam Cajus passus est propter imprudentiam,
hæc morositas & hæc imprudentia Caji cadunt
sub sigillum, si pœnitens nolit ea revelari: si
tamen Confessarius advertat pœnitentem non
curare, an ea manifestentur necne, non erit
contra sigillum, *Stoz n. 233.* Præterea virtutes
aliaque dona possunt esse materia sigilli, v. g. si
pœnitens confiteatur se fuisse Deo pro iis in-
gratum, *Lugo n. 48. Stoz n. 191. 233.* Item pec-
cata existimata & peccatorum circumstantiæ,
quas pœnitens non libenter manifestaret extra
confessionem. Item defectus naturales, qui oc-
casionem peccati confessi innotescunt, *S. Th. Illf.*
n. 264. Item quidquid potest ducere in cogni-
tionem vel peccati vel confitentis peccatum, si